

A közgyűlés egyhangulag leszavazta a házikezelést

Izgalmas jelenetek és heves viták a városi szubvenció kérdésében — A többség nem fogadta el a kisgyűlés javaslatát Csütörtökön délután döntenek a szubvenció összegéről

(A Délmagyarország munkatársától.) Szerdán délután négy órakor ült össze dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnökletével a kisgyűlés, hogy előkészítse a rendkívüli közgyűlés elé kerülő színházi javaslatot. A kisgyűlés rövid vita után a polgármesteri előterjesztést fogadta el a színházi bizottság által ajánlott módosítások nélkül.

A kisgyűlés

Tehát azt javasolta, hogy a közgyűléstől nem a polgármester, hanem önmaga számára kéri az igazgatóválasztás jogát. A kisgyűlés ülése félöt után ért véget, a rendkívüli közgyűlés igen élénk érdeklődés mellett öt óra előtt néhány perccel kezdődött meg. A karzatok közönsége leginkább a színház művészi, műszaki és gazdasági személyzetének tagjaiból került ki, de volt köztük több melegező munkanélküli is.

A polgármester az ülés megnyitása után bejelentette, hogy az igazoló választmány a virilis városatyák második kurijából Peregi Mihály mandátumát megszüntette, mivel adója a minimum alá csökkent. Helyébe az első póttagot, dr. Lakó Józsefet hívta be. Bejelentette ezután a polgármester, a rendkívüli közgyűlés napirendjére póttárgyként dr. Kerész Bélának az üzletek áramegységszámlára és Lajser Dezsőnek a közgyűlés nyilvánosságára vonatkozó interpellációját.

Ezután dr. Pálffy József polgármester-helyettes terjesztette elő

a színházi javaslatot.

Bevezetőül ismertette azokat az okokat, amelyek arra késztették a város hatóságát, hogy a színházat négy évvel ezelőtti házikezelésbe vegye. Az akkor vállalkozó-igazgató fizetésképtelensége, az állandósult színházi botrányok játszották az elhátározásnál a főszerepet. A házikezelés csodáját a rossz gazdasági válság okozta főképpen, amely sorra tette tönkre az egész világon a színházakat. A válságot kisértében személyi okok is fokozták, de a főok a gazdasági krízis volt.

— Kozmikus erő! — szölt közbe valaki.

— A színházi deficit megnevelkedéséért személyeket nem lehet felelőssé tenni — állapította meg Pálffy. Majd részletesen megindokolta, hogy miért javasolja a kisgyűlés a házikezelés megszüntetésének és a színház vállalatbaadásának kimondását. Mondja ki a közgyűlés, hogy a házikezelést a színen végén megszüntelték, a színházat szeptember 1-től kezdve három évre vállalatba adja (helyeslés), az igazgatói állásra pályázatot ír ki, az igazgató számára évi 80.000 pengő városi segítyt biztosít. (Közbeszólások: Egy krajcárt se!) Részletesen ismertette ezután a javasolt pályázati feltételeket.

A polgármester az előadást javaslat után bejelenté, hogy a kultuszminiszter soha nem reagcsodott a város akaratával szemben a házikezelés fentartásához. (Helyeslés.)

A vita első szónoka dr. Eisner Manó. Megállapítja, hogy Szegeden a színház kérdése érdemtelően nagy jelentőséget kapott az utóbbi időben. Indítványában azt kérte, hogy a város a vállalkozó-igazgatónak egyetlen fillér szubvenciót se biztosítson. Azt látja, hogy

a színházkérdés a felnőttek jártékszere lett Szegeden,

hogy érdemtelően veszi igénybe a város köztisztviselőinek idejét és munkáját. Örömmel állapítja meg, hogy a város hatósága is belátta a házikezelés fentartásának lehetetlenségét. Senki sem tudja pontosan, hogy mibe került a házikezelés a városnak, azt az állítást azonban kétségbevonja, hogy a színház felszerelése megérne 200.000 pengőt. A színházra nem költött a város évenként 80.000 pengőt sem, hiszen sokkal fontosabb kulturális és népjóléti célokra megközelítőleg sem jut ennyi. Amikor vezekelni kellene az elmúlt évek herdálásaiért, amikor a lapok arról számolnak be, hogy az iskolákat redukálják, hogy csökkentik a klinikák beteglétszámát, akkor a színház nem jelent mást, mint alkulturát. A színház a magánvállalkozó kezébe való. A város közönsége szükség esetén még azt is elviselné, ha egy évig nem játszanának a szegedi színházban. (Zaj, ellentmondások.)

— Valaki a közbeszólók közül kulturbotránynak

minősítette azt, amit elmondottam. Véleményem szerint sokkal inkább

kulturbotrány az, hogy Szegeden még mindig ezrével vannak nedves pincelakások

— mondja Eisner, majd elmondja, hogy a háború előtt, a konsolidált békében a város 8—12.000 aranykorona támogatást adott a színháznak. Indokolatlannak tartja a színházi magánvállalkozás anyagi támogatását a város részéről. Még a 80.000 pengős szubvenció sem zárja ki a vállalkozó-igazgató anyagi összeomlásának a lehetőségét. Tiltakozik a könnyelmű gazdálkodás ellen és azt indítványozza, hogy a város bérbeadás utján adja ki a színházat, de készpénzszubvenciót ne adjon, legfeljebb fűtést, világítást és legfeljebb ingyen engedje át használatra a színház felszerelését. Javasolja, hogy az igazgatóval kötendő szerződést a közgyűlés a jogügyi bizottsággal tárgyalassa le, mert a színházi bizottság tagjai jobban értenek a filiterek ruhákhöz, mint ehhez a problémához.

— A színházi bizottság megsértéséért a bizottsági tag urat rendreutasítom! — mondja a polgármester.

Dr. Eisner Manó ezután azt indítványozza, hogy a vállalkozó-igazgatót a közgyűlés válassza, amelyet szerinte nem lehet úgy kilincseléssel befolyásolni, mint a kisgyűlést.

— Nem kilincseléssel, hanem miniszteri parancssal! — szól közbe Wimmer.

Petrík Antal a következő felszólaló. Eisnernek a kisgyűlésre vonatkozó állítását visszautasítja. A kisgyűlés javaslatát azzal a módosítással fogadja el, hogy a város csak 40.000 pengő szubvenciót adjon a vállalkozó-igazgatónak.

Ezután Pásztor József jelentkezett szólásra. Elvileg egyetért Eisner Manóval, akinek álláspontját azonban gyakorlati szempontból keresztülvihetetlennek tartja. Ha a közgyűlés az általa kívánt feltételeket állapítaná meg a vállalkozó-igazgató számára, akkor már a magánkezelés első esztendejében előállna ismét az a helyzet, hogy a városnak újból házikezelésbe kellene vennie a színházat, vagy pedig a magánvállalkozó-igazgató deficitjét a városnak kellene magára vállalnia. Elmondja Pásztor, hogy az utóbbi esztendő alatt számos nyugati város színházát meglátogatta, de a művelt nyugaton egyetlen olyan várost sem talált, amelyben a színház becsukását kívánták volna. A színház bezárását kívánni demagógia. A színház kérdése most elsősorban pénzügyi kérdés. Azt kell megállapítani, hogy

finansziális szempontból mikor jár jobban a város,

akkor-e, ha megfelelő szubvencióval biztosítja a magánvállalkozó-igazgató pénzügyi helyzetének stabilitását, vagy pedig akkor, ha kevés, vagy semmi szubvencióval lehetőségét teremti biztos összeomlásra. Kétségtelen, hogy a város akkor cselekszik észszerűen, ha biztosítani igyekszik a színházi vállalkozás pénzügyi egyensúlyát. Magyarországon minden városa költ a színházára. Debrecen 71, Pécs 42, Miskolc körülbelül ugyanennyi ezer pengővel támogatja a színházat. Ha tehát Szeged nyolcanezer pengőt ad, ezzel arányos támogatást nyújt a színházának. De megtörténhet az a csoda, hogy a színház az új szezonban jól fog menni. Mivel pedig a szubvenciónak nem az a célja, hogy a vállalkozó-igazgató számára üzleti hasznot biztosítson a város, azt javasolja, hogy a közgyűlés szabja meg, csakis arra az esetre, ha a színháznak deficit-e lesz, ha a színház rosszul megy. A kisgyűlés javaslatát ezzei a módosítással fogadja el.

Pick Jenő korainak tartja a március 1-én lejáró pályázati határidőt. Javasolja, hogy a közgyűlés március 15-ére tűzze ki a pályázatok benyújtásának határidejét. Reméli, hogy ez alatt az idő alatt a nyári állomás ügyében meg tud egyezni Szeged Hódmezővásárhellyel. A 80.000 pengő szubvenciót soknak tartja, 50.000-et javasol.

Dr. Singer István, majd Lajser Dezső szólalt ezután fel. Amikor a közgyűlés a színház válságával foglalkozik, körülötte

a munkanélküliség problémája vár megoldásra.

A színház válságát a technikai fejlődés is elősegi.

tette. Akármilyen szubvenciót szavaz meg a közgyűlés, rövidebb, vagy hosszabb idő múltán ismét elkövetkezik majd a színház szanálásának a szükségessége, mert nincs remény a gazdasági helyzettel javulására. Csatlakozik dr. Eisner Manó indítványához, mert a mai viszonyok mellett a színház kulturális szempontból csak a cylinder szerepét tölti be. A szubvenció azoknak a favorizálását jelenti csak, akik abban a helyzetben vannak, hogy színházba járhatnak.

Több felszólaló nem jelentkezett. A felszólalásokra dr. Pálffy József reflektált. Szeged kulturális kötelessége, hogy lehetőséget teremtsen a színház fentartására, ezt pedig csakis szubvenció megszavazásával biztosíthatja. Kéri, hogy a közgyűlés március 10-re tűzze ki a pályázati határidőt.

A polgármester ezután megállapította, hogy

a közgyűlés egyhangulag határozta el a házikezelés megszüntetését

és a színház vállalatbaadását. Csupán a szubvenció kérdésében vannak eltérések, amelyek felett névszerinti szavazással kell döntenie a közgyűlésnek. A kisgyűlés javaslatát 51 szavazattal 42 szavazat ellenében elvetették. Tehát

a közgyűlés többsége soknak találja a 80 ezer pengős szubvenciót.

A polgármester ezután Pick Jenő 50.000 pengős indítványa felett rendelt el szavazást. Pick Jenő indítványát mindössze 12 városatyja szavazta meg, a többség elvetette.

— Kérem az urakat, ad abszurdum ne vigyék a dolgot! — mondja a polgármester.

— De azt akarjuk, csukjuk be a színházat! — kiáltották többen.

A teremben nagy az izgalom,

a kisgyűlési javaslat hívei agítálnak, hogy ne szavazzon meg a közgyűlés egy fillér szubvenciót sem, ha már a többség nem fogadta el a kisgyűlés javaslatát. A polgármester néhány pillanatig táncstalanul nézi a háborgó közgyűlést, majd megvárza a csengőt:

— A közgyűlést néhány percre felfüggeszttem!

Szünet közben kisebb-nagyobb csoportokban tárgyalják a városatyák a helyzetet.

— Nem kell egy fillért sem megszavazni, akkor a polgármester kénytelen lesz ismét a közgyűlés elé hozni a kérdést, — mondogatják többen.

Dr. Szalay József főkapitány energikusan méltatlankodik egy nagyobb csoport közepén. Tiltakozik a demagógia ellen, amely könnyen megölhet minden kulturális törekvést.

A polgármester még mindig izgó hangulatban háromnegyed hét órakor nyitotta meg ismét a közgyűlést.

Dr. Pálffy József szólalt fel:

— Miután a szavazás eddigi eredménye olyan változást idézett elő, hogy a kisgyűlési javaslatát át kell dolgozni, ezért azt indítványozom, hogy

a közgyűlést ma szakszaksák félbe és holnap délután folytassák.

(Nagy zaj, helyeslés, ellentmondások.)

Dr. Eisner Manó az előadó javaslatát elfogadja, mert meggyőződött róla, hogy a bizottsági tagok egyrésze nem eléggé tájékozott. Ezért szükség van az újabb megfontolás lehetőségére.

A közgyűlés majdnem egyhangulag elfogadta dr. Pálffy József javaslatát, mire a polgármester félbeszakította a közgyűlést, folytatását csütörtök délután félöt órára tűzte ki és bejelentette, hogy a színházügy megvitatására négy órakor a kisgyűlés tart ülést.

Új javaslat:

60 ezer pengő szubvencióról

A késő esti órákban a Délmagyarország munkatársa úgy értesült, hogy a csütörtöki kisgyűlés, illetve a közgyűlés elé olyan javaslatot terjesztenek, amely szerint a város a vállalkozó igazgatónak évi 60.000 pengő szubvenciót ad, de átengedi a büffé és a ruhatárak bérletét is. A régi javaslat szerint a büffé és a ruhatárak bérlete a várost illette volna.

Herceg Esterházy sokkák, felvágottak
Schlesinger fűszer- és csmegegészletében
Kisgyő uccsa 1. 198
Állandóan friss áruk nagy választékban.